

tudi onima čč. gg. župnikoma, ki sta se kljubu daljnemu potu na dan inštalacije potrudila ter ne le našega č. g. župnika, ampak tudi nas s svojo udeležitvijo počastila. Bog ju živi!
Hvaležni farani.

Dopisi.

Iz Čadrama. (Naše društvo.) Na pragu novega leta se spominjamo radi tega, kar nam preteklega za prihodnost ostaja in to je gotovo vsako hvalevredno delovanje in pri nas je med drugim najimenitnejši napredek društva za pozidanje nove farne cerkve. Novega leta 1888 se nam je naznanjalo, da ima to društvo 1130 društvenikov in 7410 gld. gotovine v dosego svojega namena. Število društvenikov je letos narastlo za 76, imetje naše pa znaša zdaj 9800 gld., ki je po večem med tukajšnjimi lastniki na obresti vloženo, okoli 2000 gld. pa ima v državnih papirjih, ki nam dajejo po 5 % in in 175 gld. nam je še le s pismom zagotovljenih. Udova † g. Franceta Kunaj, katerega smo 3. septembra pr. l. pokopali, obljubila je kmalu po novem letu našemu društvu v imenu rajnega svojega moža 500 gld. plačati in ker o resnicoljubnosti gospé Alojzije Kunaj ne dvomimo, bo naše društvo kmalu nad 10.000 fl. štel. Imenovana dobrotnica še s svojim otrokom vred ko 2. žena rajnega niti petinke vsega premoženja ne dobi, ostalo pa dobila sina gg. France kot naslednik v Oplotnici in zdravilovlec Ferdinand. Od njiju se pričakuje, da bota tudi za rajnim očetom kaj storila, kajti ako bogati domačih naprav ne bodo podpirali, kdo bi jim potem na noge pomagal? — V oziru na to, da je predstojniku našega društva se posrečilo veliko tujih dobrotnikov pridobiti, da so društvu pristopili, kakor domači mil. g. knezoškof, potem mil. g. Strossmayer, dr. Bauer, princa Ernst in Robert Windischgrätz, vlč. g. duh. svetovalec in župnik Anton Dvoršek, ki je društvu dal dve državni srečki l. 1880, ki so zdaj vredni 280 gld. in se je tako skazal, kakor nekajni blagi sosed, rojen na starodavnem Htinji in še več drugih dobrotnikov posebno duhovskega stanu, ki so nam za vsem v tem letu darovali 766 gld. 14 kr., za kar njim še enkrat rečemo: Bog vrni tisočkrat; torej je to leto srečno. Med domačimi pa žalibože imamo še veliko takih, ki nočejo zapopasti namena našega društva, ki ravno v tem obstoji, da bi vsak ud vsako leto po moči v blagajnico vlagal in če tudi le 52 kr., bi vendar društvo vsako leto zdatno napredovalo. Letos smo prišli sicer za več kakor 2000 gld. naprej, pa brez blagih tujih dobrotnikov in predstojnika daru, bi se nam to ne bilo posrečilo, kajti nekateri domačini še v 4 letih niso beliča darovali, drugi so enkrat ali 2krat kaj malega vložili

in zdaj menijo, da je že dosta. Najrednejši naši dobrotniki so delavci v steklarni kneza Hugo Windischgrätza, ki vsako leto z g. vodjem zložijo okoli 50 gld. Največ nam škoduje mlačnost in nespoznanje ljudi, ki nočejo zstopiti, da krasna župnijska cerkev služi Bogu pa tudi vsem župljanom v čast, posebno onim, ki so jo postavili in še v poznih rodovih glasno oznanjuje njih radodarnost in pobožnost. Tudi premalo zaupanje v samega sebe nam nasprotuje. Eni pravijo: Bog ve, bom li kedaj videl novo cerkev? Menda nikoli, in zakaj bi tedaj kaj za-njo dal! Ne pa da bi rekli: vsak začetek je težek, pa prišli smo da-si z veliko težavo, do 10.000 gld. Zdaj si bode društvo že dober ud z obrestmi, le naprej in v kratkem se bo delo začelo; zato nas tuji in domači dobrotniki nikar ne zapustite!

Od Kamne gore pri Konjicah. (Nekaj o cerkvenih podobah.) Radostni in blagodejni občutki so mi napolnjevali srce, ko sem na svojih potovanjih po Štajarskih in Kranjskih pokrajinah ogledoval mnogoštevilna božja svetišča. Posebno se sme ponašati Kranjska — čeravno materialno ubožnejša od Štajarske — z veličastnimi in prekrasnimi cerkvami, zlasti pa stolnica slovenska, bela Ljubljana. Človek lahko tukaj vidi živ dokaz, da Slovenca še ni okužil novodobni liberalni duh sveta; zakaj, kjer enkrat zamrje vera in нравno življenje, tam tudi ne ljubijo več „lepote božje hiše“. Našel sem pa tudi tu pa tam kako zapuščeno in zanemarjeno cerkev, v kateri bi lahko par košev pajčevine in druge nesnage naložil; a podobe sem opazil v mnogih cerkvah tako nerodne in neprimerne, da bi veliko bolj sodile za v peč, kakor pa za cerkveni kinč, ker so v nečast Bogu, župljanom pa na sramoto. Kar zadeva nedostojne cerkvene podobe, sem našel največ nerodnosti v neki podružniški cerkvi, katera stoji na prijaznem griču z lepim razgledom na vse strani. V velikem oltarji stoji ravno taka podoba ali kip cerkvene patrone sv. U... v tančico oblečena, kakor bi videl prav našopirjeno, nališpano in razuzdano kmečko „frajlico“ s prevzetnim in ničemurnim obrazom.*) Človek bi si lahko mislil, da je prišel v tempelj boginje Venerere. Res, nevolja se me je lotila, ko sem videl v božji hiši tako nedostojno, z gizdavo obleko našemljeno podobo. Pa tudi drugi kipi angeljev in svetnikov se tako nerodno in kisló držijo, da bi človek kar bežal iz cerkve. Izvedel sem, da vlč. g. župnik bi bili radi, zlasti podobo v velikem oltarji odstranili, pa župljani niso tega dopustili. Žalibog, da priprosto ljudstvo nima okusa ali mu pa pojema, kakošnje bi morale biti cerkvene slike ali podobe. Po mojem priprostem mnenji bi morale biti cer-

*) Obleka, podobna naši, v obče ni za podobe svetnikov.
Ured.

krivo občinsko predstojništvo. Imenovani po-banko „Slavijo“, dokler je pobrane denarje od-nesel in še dolge zapustil, zato hočem svariti in opozoriti s tem slovenske posestnike, ako se kje prikaže tisti agent: ne dajte se motiti.

Čolnik.

Iz Ljutomera. (Čitalnica) Dolgo ni bilo ničesar čuti iz našega prijaznega trga. Vse je nekako spalo. A v pravem trenutku še smo se vzdramili; v pravem trenutku še smo spoznali, da nismo zato, da bi spali. Naša čitalnica se je v novem letu vzbudila. V svoji zadnji seji sklenil je čitalnični odbor, da se naj po redeljah prirejajo „zabavni večeri“, ki bodo imeli na vspeh petje, prednašanje in prosto zabavo. Prihodnjo nedeljo dne 13. janu-varijskega bode prvi zabavni večer v kavarni g. Sršena. Prednašal bode naš velečastiti gospod dekan Iv. Skuhala „Iz zgodovine ljutomerskega okraja od leta 1809—1834.“ Ker bo to berilo za vsakega jako zanimivo, vabimo torej vse slo-venske tržane in okoličane, naj se vdeležijo tega večera. Vstopnine ne bode nobene. Zače-tek pa bo točno ob 7. uri zvečer.

Iz Slivnice pri Mariboru. (Zločinstvo.) Fant iz Dobrovc, kateri so poslednji čas že na glasu zavoljo svoje „korajže“, so se na praznik sv. Štefana v krčmi na Slivnici kljub opo-minjevanju župana in krčmarjeve gospe prav sirovo obnašali. Ne da bi sli zvečer domov po svojem patu, začeli so po vesi plote lamati in kdor jim je naproti prišel, tega pa so pretepali. Na kraj vesi so nekega še mlečnega 19 let starega pobalina tako pretepli, da je v hudih bolečinah umrl v bolnišnici v Mariboru. Drugi dan so jih žandarji polovili in čez vesi zvezane gnali, kakor kake bosniske vstaše. Kam pač zapelje slabo društvo mlade ljudi! Lahko si je misliti tudi žalost starišev, pa ali si je niso sami krivi? Kdor pod mojo streho živi, ta je v mo-jem strahu, tembolj pa še otroci. Imamo blage, vnete č. g. dušne pastirje, cela fara jih ljubi in si prizadeva, da jim izkaže pri vsaki prilož-nosti svojo udanost in pokorščino ali žalibog to zločinstvo jim je veliko žalost napravilo. Naj bi se kaj takega več ne zgodilo! —e—

Z Ribnice. (Pojasnilo.) Opiraje se na §. 19 tiskovne postave prosim za popravo do-pisa „iz Ribnice“ v Vašem cenjenem listu 27. decembra šte. 52. 1. Ni res, da se doslej ni znalo, kam dohodki občine tekó, ker se je skle-nil vsako leto, od občinskih odbornikov presku-šen račun, kateri je bil vsakokrat, skozi 14. dni k občnemu spregledu razporejen, in še posebno so bili davkoplačevalci očitno pri cerkvi pova-bljeni, se o ravnanju občine prepričati. 2. Dalje ni res, da je bilo več volilcev iz zapisnika iz-puščenih. Zapisnik se je napravil na podlagi izkaza c. k. davkarnice. Če pa nov posestnik Krajnc, p. d. Sračnik ni bil zapisan, temu ni

sestnik tudi ni reklamiral, ampak se je pri občinskem uradu svoji volilni pravici odpovedal in tudi rekel, da se volitve ne bo udeležil.

J. Tomasi, župan.

Od sv. Benedikta v slov. goric. (Dobra mati.) Osoda je nemila. Milo poje mrtvaški zvon, ter nam naznanja, da je ljubi Bog terjal tribut od enega naših seljanov. Umrla je nam-reč žena našega poštenega narodnjaka Janeza Kurbusa. Ona ga je 41 let spremljevala skoz življenje ter je kot mati devetero otrok sedaj pustila zemeljsko življenje. Svoje 4 sine in 5 hčera je dobro odgojila ter jih je lepo in z vsem, kar je za življenje potrebno, oskrbela. Pogreb je bil lep: štirje sinovi so svetili ma-teri v grob. Bodi ji zemlja lahka!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Nj. veličanstvo, svitli cesar je poklical 13 visocih gospodov v gospo-sko hišo drž. zbora. Kolikor sodimo, ne pridobi s to gospodo nobena stranka večje veljave, ampak ostane gosposki hiši staro lice. Vsa je podoba, da se dopade grofu Taaffeju to lice, zato ne mara, da se ji izpremeni. — Gornja Avstrija je dobila novega škofa in sicer dr. Doppelbauerja. Novi škof so na glasu, da živi v njih duh pok. škofa dr. Ru-digiera. — V Gradci je umrl dr. R. Rech-bauer. Mož je bil svoje dni predsednik drž. zbora in glava štaj. nemških liberalcev. Zadnja leta pa mu je duh zatemnel in mož je le malo več vedel za se. — Kat. polit. društva so pri nemških konservativcih, naših štaj. sosedih, še jako delavna, za to skrbé njih poslanci, ki pri hajajo radi na njih zборе ter poročajo svojim volilcem o svojem delovanju, volilci pa jim raz-odevajo svoje želje. Pri nas pa žal, da ni tako, mogoče bi pa tudi bilo. — Koroški drž. po-slanec, baron Hock, jezi se hudo čez svoje nemške tovariše v drž. zboru. Možu ni prav, da le-ti niso bili zoper novo vojaško postavo. Kaj pa so njegovi volilci na to njegovo jezo rekli, nam ni znano ali njih zaupanje še mu ostane, vsaj tistih, ki so ga poslušali na vo-lilnem shodu v Möselu. — Železnica, ki pelje iz Spodnj. Dravberka po labudski dolini v Wolfs-berg, je poslej državna. — Mestni zastop v Ljubljani je podelil g. Jos. Gorjupu velepo-govcu na Reki, častno meščanstvo. — Nemški listi se pené same jeze, da ni v vrsti novih okr. šolskih nadzornikov na Kranjskem no-benega Nemca. Mi pač zastopimo to jezo ali nikakor nam ne gre v glavo, kaj naj počne „nemški“ nadzornik v slov. šolah. — Slov. „bralno in podporno društvo“ v Gorici je sklenilo, naj odbor pridobi društvu dovoljenje od vlade, da se vsaj letos slovesno blagoslovi društvena zastava. Mi želimo odboru vso srečo